

Culture Shock: repensar la política cultural en temps de canvi

Publicat per [Interacció](#) [1] el 26/03/2013 - 15:29 | Última modificació: 18/03/2026 - 12:58

Després de la crisi, la política cultural deixa de pensar-se en termes d'expansió i comença a fer-ho en termes de transformació. Culture Shock captura aquest moment amb una proposta clara: aprofitar les restriccions per redefinir institucions, models i formes de participació. El text no només respon a un context concret. Formula un relat que encara avui estructura moltes decisions públiques: la necessitat de justificar la cultura en termes de valor social, innovació i impacte. Rellegir-lo permet prendre distància i preguntar-se fins a quin punt aquest gir ha ampliat les capacitats del sector o ha redefinit, de manera més subtil, els seus límits. (n. de l'e., 2026)

Samuel Jones proposa un model renovat per a la participació cultural pública, combinant innovació, responsabilitat social i tecnologia.

Samuel Jones, assessor del Department for Culture, Media and Sport (DCMS) britànic i investigador principal de la fundació Demos, centra el seu treball en arts, museus, galeries, creativitat i comunicació intercultural. El seu estudi independent *Culture Shock*, encarregat pel DCMS, analitza la participació ciutadana en cultura i esports i ofereix recomanacions clau en un context de canvi polític i restriccions econòmiques.

Jones proposa que l'Estat adopti una política cultural més àmplia i estratègica, amb accions provocatives però concretes: **reinventar el Departament**, crear un **Consell de les Expressions Culturals**, finançar **projectes culturals en fases incipients** i establir **nous organismes culturals nacionals**.

A partir d'aquestes propostes, l'estudi defineix cinc línies de treball per a responsables polítics:

1. **Prendre el pols cultural de la nació** per entendre necessitats i desigualtats.
2. **Desenvolupar nous models organitzatius** que afavoreixin l'eficiència i la innovació.
3. **Reflexionar sobre la cultura en l'escenari local**, connectant polítiques globals i comunitàries.
4. **Defensar la cultura amb responsabilitat social corporativa**, vinculant-la a la ciutadania i a les empreses.
5. **Establir criteris per resituar el valor de la cultura** en la societat i en l'economia.

L'informe subratlla que els canvis socials, econòmics i tecnològics han situat la cultura al centre de l'agenda política. Jones insisteix que les restriccions econòmiques no han de ser excuses per retallar la cultura, sinó l'oportunitat per **renovar processos, equips i models** i garantir un accés equitatiu a la ciutadania. Les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) són un exemple clau: permeten accedir, crear i compartir cultura a escala internacional sense alterar el finançament públic existent.

Els annexos de l'estudi mostren desigualtats geogràfiques i d'oportunitats culturals a Anglaterra, subratllant la necessitat de polítiques que combinin **visió estratègica, innovació i responsabilitat social**.

Jones resumeix així el missatge central:

"For cultural policy, the end of public sector growth must be seen as a starting point for change..."

L'informe es pot consultar en PDF: [Culture Shock](#) [2].

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: innovació cultural

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: cultura digital

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/culture-shock>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/e100232.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3449>